

Flaujävri 16/11 98.

Käraste Tantar!

"Nu ärothgen hälsningar från
Suijas, när tre veckor i det närmaste
äro gängna! En sådan oförväntad fö-
sumlighet och lättja ... man kunde
tro, att P. rest till Amerika. Nå ja,
det är som jag sagt, den pojken är
oförbätterlig!" Så här tänker Taut
Eli, medan Taut Mimmi småmy-
ser: hon har nog i sin hjärtekan-
re väntat, men förtat sig på sitt stö-
la vis med att späff sånd den stegge
förrvande en vänlig tanke.

Ja, således är jag nu frisk och
sund, har hvarken slott eller drunknat
eller brutit armar och ben af mig. Fullt

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

vader har det varit litet och vackert
vader har det varit mycket och vackert
är det för närvarande, men tillvisare
har jag ej haft mer än en gång ett
sådant där oöfvermått (och två gånger mas-
sage), men gulten flög också sedan
och inte har jag ledsamt efter den. Den
gumman som gned mig, hon skrattade
smått: inte var jag någö' sjuk, men
de hon. Men det är så, att jag all-
tid när var på landet.

Ossi Sören är för närvarande här
och han äter mycket litet. Men
just som för att på motsatsena fram,
beringar mig öfvet att äta som en ele-
fant. Förran han kom, och det skedd
i sista söndags, brukade Oskar och jag
vara mycket flitiga. Vi arbetade ju
ska regelbundet både förn och efter
midty, summa åtminstone 7 timmar
per dag: jag håller på med en bok på
finska. Men Ossi, han höll en morab

Stellt till
Täpade lanterner
och Tills, som my alla

predikan: "är det rim och rason att
komma ut på landet för att arbeta
ihjäl sig och sitta sig ganz platt
på stolen! Jo, den Pekka är löjlig!
I stån funderade han alltid: och, att
man sluppe till landet för att förhö-
la ut! Nu gör han kanske och rät-
sonnerat för sig själf — nå, barn man
sleu kommer till stån, så kan man ju
ta sig en liten ledighet!" ... Åh,
den där predikan värtade så mycket, att
vi nu ej håller arbetat på eftermiddag-
garna, utan i stället gjort kilome-
terlånge promenader kring bärg
och backar — och i konsten att
hoppa öfver stock och sten har jag,
den klumsige filosofen, befunnits
vara allra skickligast.

Ja, här lär ju nu va ett hert-
skap Floman med treänn giftasvurna
dottrar och sex båtar, men ännu har
ingen af oss manliga människor friat,

saken lär också vara den, att vi ännu
inte äro bekanta. Hvad åter Sigrid
K. beträffar, så är hon en allt för gem-
mal flamma för att man vidrör
behöfde smida ihop några kärleks-
förklaringar åt henne. Så vi ha
på det hela taget varit ganska fre-
dde.

I söndag kommer jag antagligen
att göra en liten Tripp ned till Wick-
tis på att hälsa på hos några Teoso-
fer och kanske led några afton-
sammankomster. Till Johanne vän-
der jag åter jämte en af mina
vänner, Robert Brothems, och se-
du samlas här på Tingsås en rik-
tig skara unga Teosoper, så världen
här blir i tillfälle att se, hur
det tar sig ut, när en mängd gud-
visa skola leka vanliga människor
och roa sig med kokkos och dans.
Köj nu och en duktig puss

Jag skänker att varit till (som ju kan ta emot den i ankum).
Hälsningar från Åkeri. Hälsningar från alla, sist

— ja, afren at Taret Skit (som ju kan ta emot den i andan).
Halsninga från Björk! Halsninga till alla, var

Skuld Tu Tarpale Panterna och Tills, som my alla

1. Gen. Tu, photo ka krap, nai py kani steejue.

Pekka.